

“Σώθηκα”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:s214.photobucket.com

Το αφηγήθηκε ένας στρατιωτικός της Ελληνικής Αεροπορίας, όταν ήρθε για προσκύνημα στην Παναγία με τους γονείς του, οι οποίοι ήταν μαυροφορεμένοι. Είχε φύγει από αυτή τη ζωή η κόρη τους, μια νεαρή κοπέλα, εντελώς αιφνίδια, από πνευμονική εμβολή. Ο στρατιωτικός, ευσεβέστατος καθώς ήταν, είπε τα εξής αξιοσημείωτα:

- Η αδελφή μου, δυστυχώς, δεν είχε πνευματική ζωή. Ούτε εξομολογείτο ούτε κοινωνούσε των Αχράντων Μυστηρίων. Έτσι τη βρήκε ο θάνατος απροετοίμαστη. Λίγο καιρό μετά τον θάνατό της, είδα το εξής όνειρο, που με συγκλόνησε. Την είδα μέσα σ' ένα λεωφορείο σκοτεινό, που το οδηγούσαν δύο εχθροί του ανθρωπίνου γένους (κακά πνεύματα). Εγώ γεμάτος αγωνία έτρεχα από πίσω, μήπως μπορέσω να την βοηθήσω. Το παράξενο αυτό όχημα κατευθυνόταν προς ένα σκοτεινό τούνελ, σ' ένα άγριο βουνό! Για μια στιγμή σταμάτησε το λεωφορείο. Κοίταξα μέσα και δεν είδα αυτή τη φορά εκεί την αδελφή μου. Τότε κατέβηκαν και οι δύο σκοτεινές και απαίσιες μορφές και με ανείπωτο μίσος μου είπαν: “Τί να σου κάνουμε; Είχαμε ετοιμάσει “καλό” τόπο για να περιποιηθούμε την αδελφή σου. Αλλά ας έχει χάρη που την πήραν από τα χέρια μας οι προσευχές αυτού του ... (είπαν μία ύβρη) του τάδε!”

Συγκλονίστηκα ακούγοντας αυτά, και πράγματι βλέπω την αδελφή μου μ' ένα λευκό φόρεμα να ανεβαίνει βιαστική, ανάλαφρα, μια στενή σκαλίτσα και να βρίσκεται σ' έναν τόπο υψηλό και φωτεινό. Και τότε γυρίζει και μου λέει ανακουφισμένη:

- Σώθηκα! Τώρα είμαι καλά. Αλλά κάνε λίγο αγώνα, αδελφέ μου, να πάω και καλύτερα!...

Το ερώτημα όμως είναι το εξής: Μπορούμε να αδιαφορούμε για την ψυχή μας και τη σωτηρία μας και να περιμένουμε από τους άλλους να μας σώσουν; Δεν θα βρίσκονται πάντοτε οι αγιασμένοι άνθρωποι της αγάπης, που έχουν δυνατή προσευχή και παρρησία προς τον Θεό, ώστε να σωθεί μια ψυχή. Μπορούμε να αδιαφορούμε και να διακινδυνεύουμε το μέλλον της αθάνατης ψυχής μας στην αιωνιότητα; Πώς θα παρουσιαστούμε μπροστά στον Θεό μας παραμορφωμένοι από την κακία, την απληστία, τον εγωισμό και άλλα βρωμερά πάθη φορώντας το αποκρουστικό προσωπείο της αμαρτίας; Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος το χαρακτηρίζει "ειδεχθές προσωπείον", το οποίο καλύπτει την θεϊκή ομορφιά της ψυχούλας μας, που την έχει δημιουργήσει ο πανάγαθος Θεός μας κατ' εικόνα δική Του.

Η ψυχούλα μας είναι "λογικό πνεύμα, ελαφρό, πολύ σοφό και λεπτό, πολύ γαλήνιο, γλυκό και πράο, φιλοτεχνημένο με χάρη και ωραιότητα πάνω σε μέλη άορατα, ευπρεπέστατα και πολύ αρεστά στον Θεό και στις χορείες των αγίων Αγγέλων" (Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός, προς τον άγιο Επιφάνιο, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως).

Ένας αγιασμένος Γέροντας αγιορείτης διηγήθηκε το εξής πνευματικό γεγονός, που τον αξίωσε ο Θεός να ζήσει σε μια αγρυπνία του κατά τη διάρκεια της προσευχής του: "Μου γεννήθηκε η αίσθησις της ψυχής μου. Ένωθα, δεν ξέρω πώς, έβλεπα νοερώς την ψυχή μου, το προσωπάκι της το αθώο, το αγγελικό. Το βλέμμα της, που δεν εξηγείται με λόγια. Τα δάκρυά μου τότε έτρεχαν γλυκά και αναπαυτικά!..."

«ΝΕΩΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑ

& ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ

ΔΩΡΙΔΑ 2007

Πηγή: xristianos.gr